

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **из просторија Окружног затвора у Београду на претрес су доведени оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Синиша Филиповић, Иван Кораћ и Драгутин Драгићевић,**
- **браниоци оптужених, адвокат Миломир Шалић, адвокат Мирослав Перковић, који се јавља и за адвоката Слободана Сташевића, уз сагласност оптуженог Синише Филиповића, те адвокат Драган Ђокић, који се јавља и за адвоката Мирослава Ђорђевића, уз сагласност оптуженог Драгана Славковића,**
- **пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес НАСТАВИ и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок ВЛАДО МАТИЋ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ВЛАДА МАТИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Владо Матић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Владо, добро, име оца?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Борисав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте, које године?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: 1966.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Козлуку, а живите у?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику, адреса?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Светог Саве 5/ц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Машински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: «Бирач» Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика «Бирач»?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, фабрика «Глинице» - «Бирач».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда у сродству или у некој свађи са Грујић Бранком, Поповић Бранком, Славковић Драганом, Кораћ Иваном, Филиповић Сенишом и Драгићевић Драгутином?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

Сведок Владо Матић, од оца Борисава, рођен 1966. године у Козлуку, са пребивалиштем у Зворнику, ул. Светог Саве 5/ц, по занимању машински техничар, запослен у фабрици «Глинице» - «Бирач» Зворник, није у сродству, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело. Запрећена је и казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на поједина питања изложили некој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на поједина питања постављена Вам од стране суда. Ја ћу Вас позвати сада да прочитате тај текст заклетве наглас и да положите заклетву да ћете говорити истину пред судом. Изволите.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Молим.

Сведок упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим Већем води се кривични поступак против поменутих лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и то ради се о догађајима који су у оптужници представљени као присилно пресељење цивила из села Козлук и Скочић у јуну 1992. године, злочини у Дому културе у Челопеку и на Пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана, па да нам Ви испричате, да ли сте у том периоду били у Зворнику, ако јесте, шта сте радили, на ком месту сте били и шта Вам је познато о овим догађајима. Изволите.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само, извините, имате један списак ту са неким псеудонимима, за та лица ја ћу користити те псеудониме, молим и Вас да то учините. Изволите.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам шта Вас конкретно интересује, шта да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били, ми смо овде добили неке информације, зато сам Вас и звала да би требало да имате нека сазнања о неким догађањима, у каквим сте формацијама били, да ли сте учествовали у неким војним операцијама или у неком обезбеђивању реда, мира?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ја сам био командир војне полиције, чете војне полиције сам у току рата, до рањавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте постали, до када сте били и каква имате сазнања, која су била Ваша овлашћења? Подигните мало тај микрофон, добро.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, посао сам приликом формирања те јединице, бригаде те Зворничке, тада сам постављен за командира војне полиције, која је имала задатак оно да учествује у борбеним дејствима, у интервенцијама у случају напада на неко село и тако, то нам је био главни задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је то било?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, од када је формирана бригада, не знам ни ја, у мају тамо негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до маја?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, до маја, нас су мобилисали, оно, преко, како се зове, Министарства, онога, војног одсека, добили смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, молим Вас. Шта кажете, до маја шта је било, где сте били?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ми смо добили ове из Министарства овога, војног одсека, како се то звало тада, позиве да су мобилисани момци из тих села и ту сам и ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви тада живели?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у граду сте били?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, као резервиста сте позвани?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били запослени у то време?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У «Метално» Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте значи добили позив као?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ја с обзиром да сам био резервни официр, уствари завршену школу резервних официра у Билећи, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно ШРО?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, у септембру 1991. године, а ратни распоред је био доле у Бијељини, једно село, Батковић, чини ми се и оно, резервни састав, чување мостова и то, све доле смо били у Бијељини до 15., чини ми се, априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Априла?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, тада сам дошао, није се могло проћи, шта знам, ми смо били у неком селу, те барикаде, те ниси могао проћи кроз Јању, па, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 15. априла, шта се дешава?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, тада су позвани момци из тих села и формирана та јединица и ми смо били у «Стандарду», то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А малопре рекосте у мају?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не, ми смо позвани тог 15. априла, подигнути смо сви и формирана та јединица која је била у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која јединица?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јединица војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чета?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у априлу?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Имала задатак оно да скупљају ове момке који нису хтели да се одазову мобилизацији и да учествују тако, ако је неки напад, не знам ни ја. Да ли Вас нешто интересује посебно, па не знам шта Вас интересује, питајте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ово што сам прочитала, ове догађаје, да ли знате, хајде да кренемо од краја, од тога што нас интересује. Да ли знате нешто о исељавању Козлучана 26. јуна 1992. године? Да ли сте тада били командир чете војне полиције?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Али нисам тада ја био учествовао, ја сам, да ли тачно датум могу знати, који је тачан датум био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 26. јуни.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја сам 23. рањен, уствари граната ме је, имам уверење, оно, била акција на Бошковиће, ја сам, тих седам, осам дана нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 23., ког, јуна?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте укупно били ван чете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само седам дана?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је водова имала та Ваша чета?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, три вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, био је као вод војне полиције, вод диверзаната и вод извиђача, ето тако смо их звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки саобраћајни?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, после је то нешто, као ова два вода су, да не буде, није било спојиво вод диверзанти и извиђачи и полиција да буде заједно, па се то нешто, ето, направили су неки вод саобраћајне полиције, да би регулисали тај саобраћај и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај вод војне полиције, који је био задатак тог вода?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Исто, значи, привођење ових људи који се нису одазвали мобилизацији, учествовање у борбеним дејствима у случају напада, значи интервенције, па не знам ни ја, Бошковићи, на Равне Њиве када је било, на Малеших, то смо значи ми, оно, где се метак чује, ми смо то, нас тридесетак, четрдесет, то сам ја био, ето, за то највише задужен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи у једном воду, да ли класично оно двадесетак или више?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, тако, око двадесетак. Мењало се то, то је, овај дође, овај оде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командир тог вода за привођење, да није био тај можда неки ту са тог списка?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам. Мој заменик је био Аћимовић Јосип, не знам, мислим, мењало се то, не могу сада, погрешиху ако кажем тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте повређени од те гранате и где сте били физички тих седам дана док сте били?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У болници?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, у кући, код супругиних родитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули шта се дешава за то време у Козлуку?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: За то време нисам, али када сам дошао, чуо сам да су исељени, пошто, с обзиром да су моји родитељи у Табанцима живели, значи место до, нормало да сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, ко је то урадио, ко је учествовао у том исељавању, како се то одвијало? Шта можете о томе да нам кажете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам како се, знам да је један вод полиције ваљда био на обезбеђењу тих, пошто је враћено доста момака из, уствари средња Босна је била тада исељена и они су ваљда обезбеђивали тај, те саобраћајнице, да не би дошло до нереда и толико знам. Ко је учествовао, не знам и како су депортовани, силом, несилом, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама био командант? Ви сте били командир чете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са три вода.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Значи, имао сам, командант бригаде, био сам директно њему подређен, командант, био је командант бригаде, начелник штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тада командант бригаде до 23. јуна?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја мислим Благојевић да је био, начелник штаба је био Обреновић, па он некада оде, па га је мењао овај Јокић, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај Душко?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Драган Јокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Јокић?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када је дошао тај Благојевић, да ли знате?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ја мислим формирањем бригаде када је дошло то, када је формирана Зворничка бригада, да ли, после 15. маја, тако нешто се сећам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате Аћимовић Милана?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Аћимовић Милан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми смо га овде саслушали.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био он нешто у тој чети Вашој?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Чини ми се, не могу сада да се сетим, чини ми се да је он био у том саобраћајном неком одељењу, онако, није био неки борац, па смо га ето, тамо га неко ставио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био командир саобраћајног вода све до 1994. године.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ако тако каже, могуће, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су и они ишли на линију, ти саобраћајци?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ако нема ко други, али мали је број. Та јединица је била једно тридесет, четрдесет момака који су, оно, вукли та борбена дејства, а ови остали су били доле, били на распореду команданту бригаде и начелнику штаба, оперативног тога, команданту за безбедност, ето, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте радили нека привођења осим ових дезертера?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Претпостављам да мислите на, кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неке учиниоце евентуалних кривичних дела или на неке заробљенике?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: То нису, само ово, значи, српске националности по селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали случај да неки српски војник учини неко кривично дело у том периоду ратном до јула 1992. године?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, нисмо, нама није, е сада да ли је то била надлежност цивилне полиције или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како цивилна полиција за војна лица?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Тада је то могло, шта знам, али ми нисмо сигурно, тек чини ми се негде 1993. године да је та нека правна служба формирана у војној полицији, при војној полицији, те 1993., када сам се ја вратио са боловања, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви, кажете, само седам дана?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, то је други пут. Први пут сам рањен 25. овога, 25., да, 04., па тог 23.06. и 01.08. сам рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те године?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, трећи пут и онда више нисам ни био члан полиције. Уствари, дошао сам, један период био онако нешто ту, ето, неки као заменик, не знам ни ја, Јасиковцу и онда је отишао за команданта батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, где су привођени ти људи, да ли је постојао неки притвор за те који се не одазову или шта, или се шаљу на линију, шта се дешава?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, јесте, ако у току ноћи, била је нека ту као просторија где су они боравили, имали су кревет ту да преспавају и онда ујутру се по распореду слали даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких крађа, привођења војника евентуално због крађе или нешто?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте упознати?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте командир целе чете, да ли је тај Вама подносио тај, што је командовао водом војне полиције, која ради

само привођење, да ли је он подносио неки извештај, усмени, писмени, било какав?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, сигурно ме упознавао, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате таквог неког случаја?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки ексцес да је пријавио, да је неко?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не, то сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, оно да смо привели некога због крађе, због неких дела, то нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су неки Муслимани привођени?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ми нисмо приводили, а чули, то нисам чуо, ми нисмо сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Милан Аћимовић да су привођени Муслимани у тај притвор ту, каже, у «Стандарду» од 21. априла до јула и то каже негде у почетку, у мају месецу, да је он чуо за тако што.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Док сам ја био командир, сигурно није ниједан Муслиман преспавао ту у томе или да је боравио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мају месецу?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ми имамо овде пуно оштећених сведока који сведоче да су били у «Стандарду»?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Е, где су били у «Стандарду»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У касарни «Стандард».

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У притвору војне полиције сигурно нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком другом објекту?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам то, то они нека се изјасне где су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, када сте Ви рањени, ко Вас је мењао тих седам дана пре него што сте?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Заменик командира, Аћимовић Јосип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип, добро. А овај сведок «Седам», да ли Вас је он некада замењивао?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, он је, овај, сада не знам тачно када је он постављен за помоћника команданта за обавештајну безбедност, значи био је непосредни командир, не непосредни, непосредни командант, значи одговоран сам њему био, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после сте њему Ви били одговорни?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, у периоду када је био. Чини ми се да је он, на почетку да је то био онај потпоручник Матић неки да је био он безбедњак, мењали су се, не могу сада тачно да кажем. Значи, овај

«Седам» знам да је био, некада је учествовао са нама у акцијама борбеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које му је било формацијско место, шта му је било првенствено?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Он је био на тенковима, е сада, не знам када је постављен за ово, значи када је био у том периоду као безбедњак, могао је начелник штаба да каже, идеш ти са мном, с обзиром да сам ја био млад, нисам активни старешина, он је био активни старешина, па можда га зато. Не знам са којим разлогом је био придодат мојој јединици или са мојом јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у јуну, да ли је бивао придодат Вашој јединици?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не сећам се, не сећам се тачно у ком, у јуну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну, да, пре 23., пре Вашег рањавања?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, не могу се сетити, не могу да се сетим да ли је био тада. Знам да смо ми, када смо имали неке, да је он са тенковима ишао, да је ишао и чини ми се горе оно када је било у Малешиху, у том једном селу, да је био тада са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У борбама или?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У борбама, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У борбама? Да ли сте чули да су постојали неки објекти за заточавање Муслимана, Дом културе Челопек?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете о томе да нам кажете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ништа, нити сам долазио, нити прилазио, нити гледао, нити ме интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, чуо, рекла-казала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то чули да има људи заточених?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам тачно, који период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у време када су ту људи или када?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, највероватније у време када су ту људи били, да сам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, ко су ти људи, одакле су ти људи ту доспели?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, само знам чини ми се да је њих обезбеђивала цивилна полиција, чини ми се, да су они њих чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том објекту?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај објекат пре рата служио као неки објекат за неке затворенике?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато, како је тај објекат постао објекат где се држе затвореници?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Ко је у то време био начелник полиције?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Цивилне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, када су ти људи били ту?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам. Чини ми се, ко је, па не знам, знам да је био Милош неки Пантелић, не знам, не знам, не могу, бојим се погрешити, па ћу безвезе оптужити некога који није, када нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што Вам предочим овде неке писмене доказе, имате ли још нешто да нам кажете о том Дому културе Челопек? Да ли Вам је познато да је некада команда бригаде извештавана о неким догађајима у том Дому?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја сам био командир обичне једне јединице, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас и питам.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војну полицију, није Вам познато?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког војног полицајца мајор Торо, Драган Торо, Славковић Драган?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Војни полицајац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте имали неког таквог код Вас?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У мојој јединици није, то значи од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Вашу чету или на?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, на моју чету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова три вода?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није, сигурно није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била још нека војна полиција?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, била је оно по селима, тада је било модерно да носе беле опасаче, па свако село направи себи два, три полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко осим бригаде имао неке јединице војне полиције у Зворнику?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, имали су, кажем, ови, не знам ни ја по тим селима, како су се они, да ли су чете биле, да ли су ту били неки водови, тамо, како се, за одбрану, непосредно на тој првој, који су имали контакт са тим муслиманским селима, који су били, значи они, највероватније да су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неке јединице неког Пиварског?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Пиварски?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Са мном ниједном нису значи били, његова, тај Пиварски, значи, никада нисмо заједно учествовали у било ком борбеном дејству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, да ли је то неки војник или полицајац, ко је тај човек?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, како да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о том човеку?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам имао контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао јединицу, да ли је из Босне или?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, имали су неку јединицу, Пиварски, сада ко је био у његовој јединици, не знам, нити смо ми имали контакта са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада ту јединицу Пиварског?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам, видео сам Пиварског једном, не знам ни ја тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тај човек био смештен, коме је припадао?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Чини ми се горе Дрињача, то је неко, да је највише на том потезу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има везе са касарном у «Стандарду»?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја, колико знам, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви били смештени?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте спавали?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту још спавао осим војне полиције?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, била је команда ове бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту и Благојевић био?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте, позадинске ове јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте припадали некада територијалној одбрани, Ви лично?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате нешто да нам кажете о деловању територијалне одбране на простору Зворника, значи у том периоду од почетка дејстава, нарочито од маја до јула?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам шта подразумевате под тим. Ово када је формирана ова јединица, тај одред, он се звао одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који одред?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, тај 15. априла, 20., када је формирано. Ту су били, та јединица наша, били неки позадинци, били су тенкисти, били су, чини ми се вод или чета минобацача, не знам, команда, тако, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се тај одред звао и ко је њима руководио?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, оно на почетку био је неки, сада ћу, Томашевић, Тешановић, дошао неки човек онако у царинској униформи, чини ми се тако и да је он био на почетку. Па, нисам ја имао контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам говори нешто име Јокић Душан?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јокић Душан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, говори, знам човека, ако је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже сведок Миле Максимовић, да је Јокић Душан био командант одреда ТО Зворника.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не верујем да је икада био он командант, можда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, знам да је капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервни официр и овај Максимовић каже и он је био резервни официр. Да ли сте Ви припадали том одреду?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да сте припадали ТО или не, Ви лично?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не, па како ТО, не могу да разумем како ТО, него одред је одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, овај каже одред ТО, ја Вас зато питам.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Они кажу, ми нисмо припадали ТО; него то је била нека формирана јединица, одред, тако се звао одред и била је та војна полиција где су били те минобацачлије, да ли су тенкисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду, пре Благојевића или за време?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Пре Благојевића, до 15. маја када је формирана јединица та, бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда мења када је формирана бригада?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, оно после Зворничка ваљда бригада, па тако, формирају се те, како иде тај ланац командовања, руковођења, које јединице припадају, не знам сада, не могу тачно да кажем, како батаљони, како се деле, када почиње то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добијали плату за тај посао који сте обављали као резервни официр?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, колико, где, да ли можете о томе нешто да нам кажете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим у номиналном износу, него где, како, на који начин, где сте примали плату, ко Вам је доносио, да ли је то била нека већа сума, значајнија или мања?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам, нека значи плата за тих, њих деведесет, сто људи, колика, сада не знам колико је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин сте добијали, где сте ишли по плату, ко Вам је исплаћивао?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, доносио је неко, једна жена, знам да је доносила, не знам како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је та жена?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, из Зворника, из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из које институције?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам где је радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жена из Зворника доноси плату у касарну?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, суму новца, преда ми и ја поделим после овима и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ко је та жена?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звала?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Верујте ми, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како рекосте да је име Вашег оца?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Борисав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Матић Б. Владо, да ли би то били Ви?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Требало би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Универзал», да ли је то фирма?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

Констатује се да је сведоку предочен доказ под бројем 02164294.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, хоћете да дођете овде.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: До Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. На овом списку каже, официри, мај 1992. године, Јокић Душан, први, па онда плате, па пријем, па све, па онда од 01. до 31. маја, па онда каже разна овде имена, Максимовић Милош, Матић Б. Владо, «Универзал» од 01. до 31. маја, исплата припадницима ТО Српске општине Зворник за мјесец мај, па онда Мијатовић Мирко, па Максимовић Миле, то је овај што је саслушан код нас, па Алемпић Драгослав, па Готовац Драган, па Благојевић Видоје. Да ли Вам то нешто сада освежава памћење везано за ова питања о припадништву, о плати, о тим људима, да ли је то то?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ако пише, могуће да је то, где сам ја овде потписао, да ли има негде нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту са стране, да сте били вођени на том списку?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не пише овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је то нешто познато?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја мислим да баш овде нисам примио, зато што сам у «Универзалу» радио, да баш због тога нисам примио, јер највероватније примам паре у фирми, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били од 01. до 31. маја ангажовани са тим људима?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам са овима, не знам ја ове људе. Знам по имену, овако, али у мојој јединици или у неком ланцу руковођења, командовања, нису били сигурно. Знам тако те људе по именима, али коју су дужност имали и функцију, не знам, ја баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога знате, Јокић?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Душана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Јокић Душан, да ли је то овај што сам Вас је питала?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте, претпостављам да је то тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, неће се чути.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Видаковић Ђорђа знам, био ми је професор, тако, не знам. Ево знам овог Танић Драган, то ми је школски друг, отприлике, ако је то тај, под бројем 21., то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, станите тамо. Да ли знате Обреновић Драгана?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, он је вршио дужност начелника штаба те Зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник штаба бригаде?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њему можда били подређени?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њему?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да. Е сада, он је једно време, мало знам да је одлазио, па враћао се, па, сада ко је га мењао, нешто не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас схватила, тај сведок «Седам», да ли је имао неке везе са војним полицајцима, тај што је имао тенкове, што кажете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, имао је, он је био придодаван некада нама у борбеним дејствима, сада да ли је њему начелник или командант бригаде кажу, еј, ићи ћеш са војном полицијом, помози приликом руковођења, ја сам био млад, 24, 25 година, колико сам имао, не знам ни ја, можда су, не знам, сумњали у моје способности или, нисам активни старешина, тако, па да је придодат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада присуствовали исељењу неког села муслиманског?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово сте за Козлук, кажете, били?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Сто-посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули после да су у јулу још нека села исељена, почетком јула, Шепак, да ли сте чули за то?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто о томе познато?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? А где се налази Ново Село, да ли Вам је то нешто познато?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, Ново Село то је горе код Дрињаче, негде горе, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Дрињаче?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било српско село или муслиманско?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја мислим муслиманско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманско? Да ли је исељено то село?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? А ово село Шепак на реци?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: То је српско на реци село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Горњи Шепак?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Он је муслимански.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је исељен тај Горњи Шепак?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок да је исељен и Шепак. Да ли знате Риђошић Драгана?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он радио, шта је он био?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, знам га док је цариник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у том периоду, јуни, јули?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, не знам шта је радио, коју је он функцију обављао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, Ваши родитељи су живели у Табанцима?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте и живе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате онда, каква је била ситуација у Козлуку, пошто је то у непосредној близини у мају и јуну, пре него што су ови отишли када сте Ви рањени? Они су значи три дана након Вашег рањавања напустили место, да ли сте знали нешто о том да ће се то десити? Да ли је то већ било познато?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није било значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пролазили туда?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте могли да уочите, каква је ту била ситуација безбедоносна? Да ли се то видело да ће ту бити исељавање или је за Вас то било изненађење или очекивано или шта?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, нисмо имали проблема, значи, када год је та војна полиција пролазила, није било проблема са те стране, да су они нас нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Козлучани, да ли су излазили из места, да ли су ишли у град, да ли су ишли ка Бијељини негде?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, могли су док ми нисмо држали значи неке пунктове, није било ни пунктова, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту борби, неких пуцања?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није, баш Табанци се граниче значи непосредно са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Табанци, српско село уз Козлук, није било?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неких напада?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Држале су се страже, ови и једни и други, претпостављам, али није било никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту линија фронта нешто близу?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то отприлике удаљено?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам, шест километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали некога, обзиром да су Вам ту родитељи из села Козлука?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Из Козлука?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли сте имали неки контакт у том периоду?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, нисам, ја сам радио на терену, када сам завршио школу, значи све моје активности биле су, знао сам и неке школске другаре пошто сам ишао у Козлук у школу, сада, где су, шта су, где су, после школе где су се разишли, немам појма, нисмо ни у каквом контакту остајали и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули шта се десило са овима из Дивича, мештанима?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто муслиманско село, да ли је тако?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они остали у Дивичу у пролеће 1992. године?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Док, нису, мислим, сада шта је било, не знам и на који начин су се иселили, отишли, борбом, овако, онако, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате да их више после тамо није било?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког мајора Пеју да је долазио у Козлук или нешто?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Чуо сам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га упознали некада?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам, па шта ћу, ја био командир, потпоручник, ко ће, ја са неким да седим и причам или неко са мном, мислим, али, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате Грујић Бранка чије име сам Вам прочитала?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, био је нешто у општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини? А да ли знате неког Поповић Бранка?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Поповић Бранко, то је право име, шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате такву особу или неког Павловић Марка?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, за Марка сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате тог човека?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, једном смо се на некој сахрани само упознали, не знам, била је нека сахрана, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате његову функцију, шта је он ту радио?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, знам само једном, ево баш то када смо већ, да смо, када сам примао плату доле у «Универзалу», да ми је благајница рекла као, ето, питао сам, откуда плате, каже, да није било Марка, значи не би било ни плате, ко је Марко и шта је, како је обезбедио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком то периоду, пре Вашег рањавања или када сте се вратили?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам, то је април или мај, то тада, не знам. Први пут сам рањен тог 24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Априла, па сте после рањени 23. јуна?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: И 01. октобра последњи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај Милан Аћимовић да је војна полиција интервенисала на сваки неред, да је било неких нереста, да ли знате да ли је било неких проблема, рат је био, да ли сте имали Ви као војна полиција неке задатке, осим да приведете те одбегле војнике, у граду?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да интервенишемо у случају било ког напада на српско село, ми смо значи били та интервентна јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се неко село?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ово српско село ако се нападне, не знам ни ја, па смо имали, у Бошковићима, на Малешићу, Равне Њиве изнад Кисељака, Локањ, значи чим се заупуца, напад, ми смо ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су борбене активности?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислила сам на неке нереде у граду или на неке деликте који би учинили неки војници и тако, што иначе војна полиција ради, напију се, потуку се, телесне повреде, рањавања, убијања?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, шта, кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се реаговало?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па није се реаговало, како ће, уствари није ни било тога, претпостављам, оно пијанство, ово, оно, потуку се, ајде оде кући, заспе. Свако има оружје, свако има пушку, свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали неке добровољце ту који су дошли на територију, а да нису локални резервисти, на територији Зворника?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Како знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неке добровољце, било да су организовани у неку јединицу или самостално, по имену?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, чуо сам за Жућу неког, Репића, тако по причама, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био тај Жућа, да ли сте упознали тог човека?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Са њим сам исто једном био, не знам само до када. Знам да се дигла нека прашина када су их хапсили ови, Специјална јединица из Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били Ви ту присутни?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем јула, где сте били?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, па били смо ту, али нисмо ми учествовали у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте учествовали, добро, али да ли сте били у граду када је било то хапшење?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: То јесте, претпостављам да смо били у граду, јер нисмо имали исто, имали смо на Смолућу, отишла јединица након двадесет дана, месец дана, били смо и на пробој Смолуће када је био и тако, прође двадесет дана, после још пет дана слободно имаш, то је месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули као овај сведок Аћимовић да су ту били неки нереди, да су неке интервенције биле војне полиције, било какве врсте?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Полиција, против кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против неких лица која крше ред ту, јавни ред и мир у граду, неко да је приводио некога?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја нисам издао, нити ми је неко наредио, нити ми је издао наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада тако нешто?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, за било какву интервенцију, то сигурно није, мени лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били главни за војну полицију?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде добили књигу дежурства, неке писмене доказе, па ћу Вас ја позвати сада да Ви то мало погледате.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да приђем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Ево, то су нека документа, изузета из Зворничке бригаде, па каже овде, на пример, 15. јуна, каже извештај Команде Источно-босанског корпуса, командант Видоје Благојевић, каже, уочава се проблем недостатка командног кадра, учестале пљачке свих врста, што слаби морал у зони бригаде, број избеглица расте и тако даље. Да ли сте Ви као војна полиција имали информације да има неких пљачки, да ли сте икада имали потребу да тако нешто спречавате?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Никада, док сам ја, значи нити ми је ко издао наређење, нити смо кога привели на основу тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала бригада неке заробљенике, ратне заробљенике?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам да ли су они имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворничка бригада?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Војна полиција никада, значи нису привели никада никога и заробили, оно, да смо ми довели, па предали, не знам ни ја, безбедњаку или начелнику штаба или команданту бригаде, то није био такав случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде команда Зворничке бригаде 26.06., потпуковник Видоје Благојевић, каже, извршено је исељавање муслиманског дела села Козлук, предузете мере на спречавању пљачки, ванредних догађаја није било. Да ли сте упознати Ви када сте се вратили, значи после три дана да је нешто војска радила?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, јесте, мој заменик ми је рекао, питао сам га оно, шта сте радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта се дешавало?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Каже, обезбеђивали су оно саобраћајнице, оно на улазу, излазу из тих места и оно да не би дошло до, с обзиром да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешавало?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, с обзиром да је средишњи део Босне и Херцеговине био исељен, па су се бојали оно да не би дошло до неких освета, да не би било неких нереда, највероватније људима је погинуо

брат, сестра, па смо очекивали да не буде они тако нешто да не би радили из освете. Тако ми је рекао, да је то био задатак његов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево опет извештај од 28.06., евидентни случајеви пљачки напуштених кућа и тако даље. Ви ту ништа нисте интервенисали?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити Вас је ико обавештавао?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ништа, шта пљачке, шта може пљачкати, можда цивили су то радили, шта онда, можда су мештани од Табанаца или околних села, можда је цивилна полиција то решавала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Гогића да је ту био на том терену, са неким својим јединицама?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесам, чуо сам и за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек, да ли је имао неке везе са бригадом?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Ево овде овај сведок број «Седам» се јако често помиње у својству неког овлашћеног лица из војне полиције. Ви кажете он је имао везе са тенковима?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, али после је био командир, овај, начелник за обавештајно-безбедносне послове, значи непосредни мој претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, пре рањавања овог у јуну или после?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Пре да је после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, да је постављен после, а могуће да је пре, ако је учествовао са нама, откуд знам ко му је издао наређење и задатак, ако је имао задатак да прикључи се нашој јединици, нисам могао питати га шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте командир чете војне полиције?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он може да ради Ваше послове, а није у Вашој чети?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, шта, ако је добио наређење начелника штаба и од команданта бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вас нико не упознаје?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ма, нико, сигурно нико, нити сам ја присуствовао тим састанцима да се каже, еј, сутра је то и то, па биће придодати, Владане, теби ће бити придодати тај «Седам» или «Осам», како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дежурао тамо у «Стандарду», ко је сачињавао извештај о јединици, ко је водио књиге дежурства, да ли неко из Ваше јединице?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Књига дежурства, Максимовић М., дежурни, ко је седео, из којих јединица су седели дежурни, Томић?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам коме су припадали, знам Милош Томић, знам, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Водник Јовић, из којих јединица су људи који дежурају?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, не знам коме су припадали, ја нисам никада ни дежурао, нити су моји давали нека дежурства, то су неки мало већи ови чиновни, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор Василић, не знате ко ту?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам у ком својству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где седи дежурни који уписује у књигу дежурства, физички, где му је место?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: На другом спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ишли тамо?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, јесам, ишао сам, ако треба код команданта, значи не може проћи без њега, значи он дође као нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете ово да нам објасните, ево, на страни 04286499, из књиге дежурства, каже, дежурни је уписао, Максимовић, у 01,05 из Челопека су јавили да се двојица представљају као војна полиција и хоће да виде заробљенике, после провере код полиције, установљено је да нису послати из наше касарне, дежурни М. Максимовић.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Зато Вам кажем, сви су носили беле опроче и сви су се представљали као војна полиција, тада је нешто било као хит, као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али из Челопека јављају у команду.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, и он проверава да нису наши, да ли је тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да нису послати из наше касарне. Да ли то значи да су неки, то је 19. јуни, Ви тада нисте рањени, Ви сте тада командир чете војне полиције. Из овога произилази да сте Ви некада слали неке из касарне, неке војне полицајце?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Никада никога, нити сам послао, нити ми је неко дао наређење за тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте знали тада да има тих људи, али да нисте надлежни за њих или шта, у Челопеку, зашто би из Челопека јавили, то Вас питам да ми објасните?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Можда је дошао неко, ставио опасаче беле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто јављају у касарну?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, дошао човек, не зна, шта сада, дошао, обукао опасаче и дошла двојица војних полицајаца, оно, војни полицајац подразумева и он је звао претпостављам да провери у бригади, да ли смо ми послали. Највероватније мене је дежурни звао,

јесам послао, нисам, моји људи сигурно нису и он је такав извештај написао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, зашто зову Вас, зато што су се они представили као војни полицајци?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, начелника, не, мене не зове, него звао је дежурнога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, команду, Ви сте ту.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Док је један сат ноћу, па један сат ноћу, само дежурни дежура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, касарну, значи, да ли се из тога може закључити да су ти људи тамо, заробљеници припадали тој Вашој бригади?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, баш се може закључити да не припадају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не припадају?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, то се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате, коме припадају, када се јавља бригади?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ма, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли знате у Каракају да су били неки затворени? Ево каже, 19.06., исто, неки телеграм, каже, из Табанаца, ево то баш Ваше место, у 9,20, из Табанаца стигло питање, да ли је тачно да су побјегли затвореници из Каракаја, упућен дежурни полицајац на лице мјеста, констатовано да је у току дана побјегао један затвореник и није ухваћен, то је документ 04286500. Значи, то дежурни сада из Табанаца добија питање. Од кога може да добије такво питање и какви су то затвореници у Каракају 19. јуна?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, то не знам, значи војни полицајац је отишао доле да провери и добио ту информацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештава Ваш подређени?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да је мене известио, највероватније да је известио команданта горе директно, ако га је он послао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког команданта?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Или дежурног који је био тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дежурни полицајац, да ли је то Ваш неки полицајац?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте, претпостављам да јесте и да је отишао доле, значи, на лице места и проверио, они су му рекли ко је сада доле био, не знам, ко их је чувао, не знам, значи војна полиција сигурно није, значи, е сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали да има тамо неких затвореника, у Каракају?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19. јуна?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже опет, дежурство примљено следећи дан, значи 20. у 18 сати стигао телеграм, у Ђулићима задржана у притвору три војника, један војник се напио, ранио Миладина Гаврића, обавјештена војна полиција, патрола упућена да случај испита, у 21,30 дошао телеграм из Ораховца, у коме се тражи интервенција војне полиције, јављено командиру првог вода војне полиције. Да ли Вам је тако нешто јављано?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, можда командиру, значи претпостављам да нисам био ту, док је јављено командиру. Да је јављено мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте да никада Ви нисте упознати са чињеницом да се некада неко ранио, напио, пуцао?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, било је сигурно случајева, не могу се сетити ја сада тачно, тај и тај напио се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас нисам питала за име, него ранио неког Миладина Гаврића?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, између себе се напио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, обавештена војна полиција, то Вам није ништа познато?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ма, немам појма, ко ће се сетити тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас није мењао сведок «Седам» 28. јуна када сте били у Лозници код таста и таште на месту задуженог за војну полицију?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, не знам ко ме је мењао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, каже сведок «Седам», да хитно пошаље два полицајца у Дрињачу, имају једног сумњивог човека, пренето.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, претпостављам да је добио наређење, значи од некога горе да преузме дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је нешто познато о неким разменама, заробљених?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не. Ја лично нисам учествовао, нити сам добио када наређење, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада добијали нека упутства да се не воде нека дејства због евентуалних размена неких заробљеника и тако даље, па да се обуставе дејства, неки извештај од 08. јула, када је било у току исељавање Новог Села према књизи дежурства?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисмо добили тада нешто, не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Да ли сте чули да се некада воде неки преговори везано за неке размене заробљених људи или исељавање неких села?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја сам био ниска степеница, нити сам учествовао на тим састанцима, нити преговорима, нити командама, нити политичарима, нити тим, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је некада Ваша јединица добијала информацију да се ради о неким, да се раде неке пљачке по Козлуку, па да сте позвани на интервенцију, војна полиција, у јулу месецу, након одласка?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја се не сећам, али претпостављам да је било тако нешто, али не могу се сетити тачно сада, јесте, претпостављам, значи ако је била нека интервенција, тражили су од нас интервенцију, али ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево 15.07. документ бр.04286537, каже у 9,45, од стране СУП-а обавештени да је око куће Јакуповића у Зворнику група од двадесетак наоружаних војника обавјештена полиција, Владо Матић. Шта је то било, каква је то група?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код куће Јакуповића у Зворнику, група од двадесетак наоружаних војника, ко је био смештен у кући Јакуповића, да ли знате, каква је то кућа у Зворнику?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Немам појма ни где је то, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Па, добро, да се ми разилазимо, пошто Ви ништа не знате. Да ли сте хапсили неке људе у Локању, који су напустили положај, па да се врате на положај?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, сигурно да јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се сећате?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ма, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни тога се не сећате?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: То је био задатак, шта сада, сада ја да кажем, е јесмо, сећам се, ухватили смо оног брку или оног разроког, не сећам се, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Матићу, Ви сте рекли да сте добили, Ваша надлежност је била да гоните ове дезертере и да учествујете у борбеним дејствима, па ми реците онда, зашто нисте у надлежности војне полиције, иначе да гони војна лица која учине кривична дела? Ко је Вама то сузио надлежност, зашто то нисте радили?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Претпостављам команда да је то радила, да је сузила надлежност. Сада не сећам се, можда смо имали горе неку правну службу, па је после тек спуштена у полицију, можда 1993., да су правници били неки, радили у војној полицији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, команда је одређивала који ће бити Ваши задаци, да ли је тако?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, у овом периоду, да ли знате ко је био командант територијалне одбране?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја знам да је командант одреда тог био, ми смо звали ТО одред, био тај Тешановић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не, командант територијалне одбране у Зворнику?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не, ја не знам, значи ми смо припадали том одреду, доле у Каракају, где је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ви сте рекли да је Ваш надређени био командант бригаде?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Е сада ми појасните, какав је био Ваш однос, Вас и команданта територијалне одбране, да ли је на било који начин командант територијалне одбране Вама могао издавати нека наређења?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ма, није, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И још једно питање, да ли се Вама неко обраћао, пошто смо чули овде и од неких окривљених, да неке добровољце и нека војна лица тамо нису могли да смире, да су они правили хаосе, да ли се Вама неко од њих обраћао, рецимо, да ли Вам се некада, кажете знате Брану Грујића, да ли се неко од њих Вама обраћао да Ви поводом тога интервенишете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Мени лично никада није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А да ли Вам је познато да се неке од Ваших обраћао, подређених?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, то не, значи ја сам могао очекивати наређење не од Бране Грујића, да дође мени да каже, него је могао рећи можда мом команданту, па командант мени да каже или начелник штаба, али такво наређење нисам добио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А Ви у том правцу нисте никада неку информацију добили?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само кратко питање. Колегиница Вас је питала то, ко је Вама сузио надлежност. Да ли сте Ви изричито добили наређење да такве послове не радите или их није било да се раде, па их зато нисте радили, ја то нисам сада схватила, привођење, на пример?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ето, добро, ево још једно питање које сам раније хтела, па сам заборавила, рецимо, период мај-јули, да ли се десило неко убиство у граду, не говоримо о линији, неки војник да је нешто урадио?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: То је цивилна полиција радила, то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војнике?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, и војнике и саобраћај регулисала, прелазак преко моста, све је то цивилна полиција радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви то нисте?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви знали да то не треба, да ли Ви знате шта је надлежност војне полиције, сада сте објаснили колегиници, кажете, то Вам је сузила команда, да ли Вам је изричито речено да Ви то не радите?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није изричито речено ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сте Ви то сами схватили, како?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, нормално, по добијеним задацима, такав задатак никада нисам добио, значи, ја никада такав задатак нисам добио од претпостављене команде моје, а ја самовољно нисам изашао, нити сам ја коме издао наређење од мојих ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дошло до Вас такво неко сазнање да неко каже, немојте Ви да идете, има ко ће?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не. Ми смо били, бар ја, мој одређени број људи, значи за та борбена дејства и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Матићу, нисам сигуран да сам Вас добро схватио.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Разјаснићу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте Ви били у Батковићима и до када?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не у Батковићу, ко је рекао Батковић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте рекли, Ви сте у почетку били у Батковићима?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Балатун.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Балатун.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Балатун, код Батковића?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Село, па село, ту је негде у близини.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам тако схватио и себи сам то.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: 21. септембра 1991. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вам је била нека прва мобилизација?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ратни распоред ми је био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У септембру, а то је ратни распоред?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да доле и онда сам се морао јавити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И када је уследила Ваша прва мобилизација?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, тада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: 1991. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У септембру?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И све време сте, од септембра 1991. године.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: До 15. априла био у Бијељини доле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мобилисани?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До 15. априла?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, бригада се разишла, ми смо дошли у Зворник, онда свако својим, где је отишао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И од 15. априла у Зворнику сте у овом одреду?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте, мобилисани преко Министарства, поново дошао тај неки позив и тако, заједно са свим осталима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам Вас добро схватио, да тај одред у том тренутку, 15. априла, има ту неку тенковску јединицу, чету војне полиције, чету минобацача, тада, око 15. априла?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И да је тај Тешановић тада командант?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да је Зворничка бригада формирана око 15. маја?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам тачан датум, чини ми се тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта значи то, како то изгледа формирање неке бригаде, по Вашем најбољем сећању на те догађаје? Шта значи то, данас нема бригаде, а сутра ево формирана је, не разумем?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не разумем шта хоћете да питате.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви кажете, формирана је Зворничка бригада, када кажете формирана Зворничка бригада, онда нам?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, формирана је Зворничка бригада, нити је мене ко звао да ја ту присуствујем састанцима, али углавном речено је, сада је формирана та Зворничка бригада, прва Зворничка бригада, командант је тај, како.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте имали некакво полагање заклетве, неке свечане обавезе тим поводом или било што слично?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ма, где, ма, какви.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо такве приче у овој судници.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ма, какви, нисмо, ја бар никада нисам положио ником заклетву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Видовдан нисте положили заклетву, свечана обавеза, има у књизи овој.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је Тешановићу, Ви сте завршили школу резервних официра и моја очекивања, када Вас ово питам, управо има у виду ту неку Вашу, неко Ваше посебно познавање и војних прописа и војне организације и тако даље. Ако је Вама командант Тешановић, ко је њему командант, унутар чега сте Ви интегрисани, каква је сада тај одред, унутар чега, унутар које јединице?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја сам ту прва мала карика, тек почиње, како сам ја могао знати, ја да питам Тешановића, ко је теби командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте били командир чете војне полиције. Ја се сећам као војник сам одлично знао и где се чета налази, у ком пуку и у којој дивизији и тако даље.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Можда у нормалним условима. И ја сам знао када сам био у нормалним условима, али у овим ратним условима, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да не знате, унутар чега је тај Ваш одред инкорпорирани, ко је претпостављена команда том одреду?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу се надовезати на то Ваше својство резервног официра са питањем, да ли у оквиру ЈНА постоји одред? Да ли је то формацијска јединица регуларне војске или је то формацијска јединица неког другог састава?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада када сте објашњавали да сте мобилисани први пут, па други пут, да ли сте Ви прекинули по првом мобилизацијском н позиву служење у том резервном саставу, па сте добили други мобилизацијски позив, или је то у једном маху чињено?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, морало је бити прекинуто, па онда настављено из Зворника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите нешто ближе око тога?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим, добили сте први мобилизацијски позив, па хоћу да кажем, провели сте неко одређено време. Знате ли да ли је од тог првог времена протекло и колико би отприлике било дана, па сте добили други тај за 15. април?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не, не, то није прекидано, из Бијељине, када сам отишао у Бијељину није прекидано, значи па сам дошао, не знам када, да ли 14., 15., па смо онда добили позив од војног одсека Зворника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај први позив, од кога сте добили?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Исто војни одсек Зворник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада, како, мобилише Вас, па Вас мобилише?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: То морате да питате њих како су. Било је још момака, знам, који су мобилисани да чувају доле мостове.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте били у Бијељини у оквиру неке јединице?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Морате ли Ви да се јавите некоме, да сада идете на неку другу, а ту Вам није својство прекинуто, како је то?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Тек смо касније гањали те папире, имао сам проблема са спојим то, али оно, распуштена је та јединица, ови из Зворника, ми из Зворника, нисам био сам, отишли смо за Зворник, ови, шта је после било са том бригадом бијељинске, не знам, тамо резервни састав, да су били Муслимани, не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћу да претпоставим, али реците, да ли је тачно, да тог 15. априла је расформирана та јединица?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није уопште та јединица имала везе са бијељинском доле јединицом, не знам шта је било. Нас, ми смо 13., мислим, купили се, рекао, слободни сте, можете ићи кући. Не знам сада да ли је можда неко ударио тај печат у књижицу, да је то до тада, или војну вежбу или како се то већ звало, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И коме се јављате Ви 15. априла?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ништа, тати и мами код куће, дошао два дана да се окупам, пошто три месеца нисам био и онда дошао позив из, момак је неки делио те позиве по селу, значи неки млађи момак или шта знам, који су војноспособни, који могу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, Ви сте ипак пре тог 15. априла, та јединица, да кажемо, да је расформирана, речено Вам је да идете кући, па сте били код куће па добили позив?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Те задатке које сте Ви примали као командир чете војне полиције, од кога су Вам долазили?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Могло је директно од команданта, али већином је од дежурно-оперативног, на пример, зовну га у један сат, па каже, еј, нападнуто је село Малешин или Равне Њиве, Владане, покупи своје, стави шта имаш у аутобус, минибус, кола, шта имаш и хајде горе, врати то ако можеш, врати и обично два, три дана задржимо ту линију док оно, ти мештани не скупе се, да они одрже то и тако. То је било 90% нашег задатка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када добијете од команданта, ко је то био?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Шта када?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када добијете наређење од команданта, ко је био тај командант?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, на почетку је био Вид Благојевић, после чини ми се онај, не знам, обично је командант бригаде, значи пренесе

наредбу дежурном оперативном, који је био дежурни у бригади, па он зове, значи јављају се из тих и тих села и онда је он нас упућивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта Ви добијете у тој наредби?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Добијам, срећно и врати се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Претпостављам, ово како сте рекли, значи?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Срећно и врати се, значи никаква наредба, папир, ништа то нисмо имали, него оно, хајде Владане, дај иди, тамо гори Малешић, покушај нешто, колико имаш људи, ја скупим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви претходно упознати, на пример, где је линија у Малешићу и где је пробијена, па да идете?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, како знате тачног где, линија није једна тачка?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Када дођеш у село, нађеш ту некога, ко је тај био ту орган за село, назвати га команданта, војводу, немам појма, како хоћете назвати, њему се јавиш, шта је, где цури, где је пукло, ко је се повукао и тако и онда удараш ту. Нормално да нисам знао ја, ја нисам знао пола села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада када идете на линију, да ли Ви знате ко је горе старешина, коме би, да ли се Ви потчињавате некоме или претпочињавате неком ко је на тој линији, како сада ту знате где, ко, шта, разумете, мислим у линији командовања?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, већином они су се више плашили нас, ми дођемо, запуцамо, ово, оно, галами на њих, шта сте побегли с линије, дај по кућама, чупај да идете поново тамо да се врати линија, на ту страну где је био, тако је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ако не може да скупи, ми останемо по два, три дана, четири ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Могу ли ја да питам? Ја сам адвокат Тодоровић, пуномоћник оштећених. Неко је, не знам да ли је госпођа Анђелковић или председник већа је питала, да ли сте, да ли је имао неку надлежност над Вама командант територијалне одбране. Имам утисак да сте Ви то одговорили, када сте били командир чете војне полиције. Међутим, ја питам, од 15. априла док нисте постали командир чете војне полиције, да ли је тада имао надлежност, али у том међувремену, значи од 15. априла па док није постао командир чете војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је постао.

НАТАША КАНДИЋ: У мају је постао.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не, не, тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу, 15. априла.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам разумео на почетку да је рекао да је од средине маја командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После се исправио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисам чуо, ја се онда извињавам, ја сам мислио ово када је био у «Стандарду» у неком одреду, то није био командир чете војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, био је.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, али не зворничке бригаде.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, него тог одреда, што је био тај Тешановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је и над тим одредом имао надлежност нешто.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Тешановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Територијална одбрана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао да је то Тешановић, а за овога не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не зна, добро. Е сада ме интересује, да ли му је познато да су се у Козлук досељавали неки, да ли му је познато да су у Козлук дошле неке избеглице из Србије, из било чега, Зенице, не знам одакле?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је то познато?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И шта је било са њима, где су се сместили?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ваљда у те празне куће, не знам где су били.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када, када су биле празне куће, иселили су се тек 26. јуна? Да ли Вам је познато да су биле неке мешовите патроле полицијске и да је један део тих патрола давао Жућине јединице, добровољачке у Козлуку?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: А са ким су били у патроли?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Са неким муслиманским бившим полицајцима?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Резервистима?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: То не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате за то?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А знате ли, ко је сведок «Седам»? Хоћу ову ствар да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да чујем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А то је, да ли је у једном тренутку било забрањено добровољцима, Жући да долазе у Козлук, да ли сте то питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја за то, нисам питала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште да су Жућини добровољци ишли у Козлук?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Овај Николић је рекао да је једном дошао, да је била бригада војне полиције, овај, барикада војне полиције и да им је речено, ви и Жућини добровољци више не можете да уђете у Козлук?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сматрам да је то, ја мислим да је то релевантно, пошто је он неки исто полицајац и да нисте питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам, тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам само то хтео да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, рекао је ту један сведок, да су они, да су Жућа и неки његови војници, добровољци, тај Жућа кога сте Ви, кажете упознали, да су они ту стално патролирали и да су отишли из Козлука на пар дана и када су се вратили, ту је била барикада војне полиције и њима су рекли, каже, војни полицајци, ви овде више нисте потребни и нису им дали да уђу, а кажу, Козлук је тада већ био исељен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко су ти војни полицајци, ко су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, прво да питамо, да ли он то зна?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: То је све у периоду када сам ја био одсутан, значи, тих седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то би било тих седам дана, добро, зато он не зна, јесте, у праву сте, колега.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Немојте збуњивати сведока.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не збуњујем, него само питам да ли зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, чекајте, он је некада питао шта се дешавало у међувремену, можда би му рекли да је била свечана обавеза да зна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, био је седам дана одсутан, колико сам ја разумео, од 23. јуна до 29. овог, седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 30., па таман када су они отишли и да није био ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али овима није забрањено у том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао, дан, два након тога смо ми дошли.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, то је био можда јул, почетком јула, али добро, нема везе, ја мислим да је рекао да је почетком јула, али није битно. Он каже, овде је сведок казао да је неки војник јавио бекство, Ви сте предочили, предочили сте Ви, из Каракаја, а он каже да не зна да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, он не зна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али каже, ја ово хоћу да питам због те надлежности, каже, можда је он то саопштио команданту. Како може преко њега да саопшти команданту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате објашњење?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Команданту?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ако случајно ја нисам био ту, значи можда сам био негде на терену, Смолуђа, ово, оно, значи да је отишао директно горе њему да пренесе или је од њега можда добио наређење.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па да каже, јави мени, јави мени, одмах дођи ми јави шта се ради ту. Он је дошао, проверио тамо у Каракају, претпостављам да је тако, отишао код тог команданта или ко му је већ издао наређење и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви не знате да је у Каракају нека полиција чувала неке затворенике?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Војна полиција није чувала затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нека, било ко, да има.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли постоји та могућност да их није чувала војна полиција, а да њих обавештавају о томе, пошто је то документ који сте Ви предочили? Ви сте рекли да је чак могуће да је дежурном рекао, да ли је дежурни дужан да Вама то саопшти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Мени није саопштио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да њему није саопштио, а да ли је дужан, то је друга ствар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте дошли тамо 15. априла?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То је, Зворник је био под српском управом тада, да ли је било делова који нису били под српском тада у априлу, крајем априла, почетком маја?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Који, на пример?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, била је Кула град.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А Дивич, ко је био у Дивичу тада када сте Ви дошли?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, ваљда мештани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ваљда мештани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Који, ови?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, Муслимани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А када је пала Кула, како сте освојили Кулу град?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: 26.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ког?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Четвртог месеца.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ко је, да ли је учествовала ЈНА?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја је нисам видео. Ми смо били, учествовала је моја јединица, значи ту са тенковима овим, сведок «Седам» је био значи за нас, нека њему потпора били и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је дошао тада 15. априла, тужилац је питао да ли је одред формацијска јединица. Да ли је, тужилац је питао да ли је одред формацијска јединица ЈНА, да ли је 15. априла, да ли је имала неке везе ЈНА са јединицом у којој је он био?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Није никакву.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Никакву.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него, са ким је имала, није формирана босанска бригада, Зворничка бригада, није било ЈНА, није територијална одбрана, него шта је био?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Одред тих мештана Зворника.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није ни Аркан био, значи нико?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У том одреду није сигурно био Аркан.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није била територијална одбрана, није била ЈНА, није био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна да ли је територијална одбрана, не зна шта је то, он каже, то је неки одред. Добро, имамо ми ту и писмене доказе које смо предочавали, сведок не мора ништа, нећемо сада на силу када не зна човек шта је био, шта ћемо сада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, нешто је био, али не зна шта је био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Резервни официр.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна човек, не може да зна, како ће да зна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо за неки сабирни центар у Батковићу, логор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки логор за размену, да ли сте чули?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је икада чуо шта се десило за тај затвор у Дому културе у Челопеку до данашњег дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када и шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла-казала, то је рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта сте чули?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не могу, не знам сада шта сам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули да је била нека погибија?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам учествовао у томе.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате, ко је Репић?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Чуо сам за њега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта сте чули за њега?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, Репић, да је Репић ту у Зворнику, само то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам, поменули сте да знате ко је Милош Пантелић, да је он био, да ли знате, одакле је он?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате још некога сем њега, ко је био на том његовом месту?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам, шта сам ја био, ко сам, како ћу знати.

НАТАША КАНДИЋ: Како ко сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само према микрофону да би се чуло.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ко сам, мали, шта.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Био је командир чете, то је супер.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, баш је супер.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И то још војне полиције.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, три пута рањен.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте се вратили из Бијељине, како сте, шта сте затекли у Зворнику?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У Зворнику? Не знам на шта мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је град деловао нормално, да ли су ту били људи који су били раније, оне које Ви познајете, да ли су радиле фабрике?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесу.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био на власти?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Фабрике су радиле.

НАТАША КАНДИЋ: Све радиле?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, да.

НАТАША КАНДИЋ: Као, на пример?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, «Бирач»-«Глиница», «Метално»-Зворник.

НАТАША КАНДИЋ: «Глиница» је радила?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је производила у то време?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Шта? Па, глиницу, глиницу.

НАТАША КАНДИЋ: Тада, почетком априла, 15. априла радила је «Глиница»?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, претпостављам да јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате, ко је директор «Глинице» био?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У то време, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је уопште био и пре тога директор «Глинице»?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Како се зове, овај, Јефто Суботић.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате његовог возача?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, не, ја нисам радио ту у «Глиници», ја сам радио.

НАТАША КАНДИЋ: Ако сте живели у Зворнику?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, на терену, метална фирма, нон-стоп на терену, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, Сарајево, Црна Гора, значи 1986. сам се запослио, ниједан дан ту нисам био.

НАТАША КАНДИЋ: А где Вам је живела породица?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У Табанцима.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: У Табанцима.

НАТАША КАНДИЋ: Не, рекли сте нам да сте живели у Зворнику?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да, од 1990. године.

НАТАША КАНДИЋ: Од?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: 1990. године.

НАТАША КАНДИЋ: Па, од 1990., да, да, то Вас и питамо. Да ли сте чули за Бубицу?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, како је име и презиме?

НАТАША КАНДИЋ: Буљубашић презиме, Абдулах?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: А јесам, сада када сам почео да радим у «Глиници», јесте, чуо сам.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте сазнали?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, чуо сам за њега да је возио директора, 1997., 1998. године, када сам почео радити у «Глиници».

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате шта је било са њим?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте се вратили касније, када сте постали командир вода, да ли сте чули за нека убиства?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Рат, борба или шта?

НАТАША КАНДИЋ: Не, уопште убиство, то су, ако је у рату, онда је то нешто?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Боже мој, чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да ли могу да не одговарам на то питање, чуо, шта значи чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Па, убиства нека која по закону не би се сматрала да су убиства, припадала категорији кривичних дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја, да ли сте чули за убиства неких цивила у граду, не мислимо на борбе, борбе нису предмет ове оптужнице?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули нико да је убијен у Зворнику? Има ли још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Имам још једно питање, када Вас је питала председница већа за те затворе, Ви сте рекли нисте чули, а и то Вас не интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А питање је?

НАТАША КАНДИЋ: А питање је, само да објасни, ако не зна за затворе, а шта је то што га не интересује?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не, нисам можда рекао не интересује, него, значи ја одмах кажем, нисам добио наређења, нити сам издао неке наређење везано за те затворе, тако да ме ништа то није интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То и није било питање.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: И није ме интересовало, то ме не интересује.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Може ли, председнице већа, сведок да се окрене према Вама и да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам већ рекла.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нема везе.

НАТАША КАНДИЋ: Немам, сада опет не разумем, ако нешто не знате, како може да Вас интересује или не интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то већ питање није за сведока, да ли овог сведока интересује, пошто је он овде само сведок, није оптужени. Изволите, колега? Немате? Изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ови тенкови у тој чети у том одреду, ко је њима командовао, ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, сведок «Седам», да ли је тако?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок да је то био сведок «Седам».

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Ја мислим да је Обреновић, ја мислим да је Обреновић био командант те јединице.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли је Обреновић вршио било какву функцију у том одреду, да ли је као активно лице, односно као официр, имао неке надлежности, не улазим у које, у погледу, у том одреду о којем сте говорили?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не могу сада тај период да повежем никако, не могу да повежем када је постао командант, када је, када није.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, када се ЈНА повукла?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам то.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не знате? Реците ми, ти тенкови, да ли је то Ваш одред заробио од некога?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Тенкове те?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам, откуд, одакле потичу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, када сте први пут упознали овога сведока, односно под псеудонимом, сада и ја не знам који је?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: «Седам».

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: «Седам», да.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, лично сам га упознао чини ми се по формирању те Зворничке бригаде.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми, док је одред био, да ли сте га знали?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам га познавао, нисмо се сусретали, нисам имао контакта са њим.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, да ли сте Ви мењали команду, седиште команде, тај одред, кажете, када је то функционисало у априлу, па тамо до маја или је то све и даље било у «Стандарду»?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Све је остало доле до краја, малтене, рата били су на истом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А шта је онда мењано?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не разумем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Осим промене назива, да ли се шта мењало?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам, назив, ваљда је тај.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Обреновић је и даље био и овамо и тамо, да ли је тако?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега Ђокић, да ли има, нема? Има ли неко питања? Нема нико, добро. Имате ли још нешто што знате, можда да сте се сетили у међувремену?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Само што пре одавде да изађем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за оптужницу?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове за долазак у Београд?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Не знам шта припада, како, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сигурно сте причали са овим Вашим тамо комшијама. Колико Вас кошта до Београда?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Нисам ни са ким причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Па, не знам, насуо сам горива, значи 50 марака, ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Педесет марака је, тамо и овамо или?

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Неће моћи, значи око 30 ЕУРА гориво ми треба само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи 50 ЕУРА, значи укупно, добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

**Исплатити сведоку трошкове у износу од 4.000,00 динара,
на име трошкова превоза и исхране.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете то добити у динарима, Ви ћете у овој
Служби добити тај новац. Хвала Вам што сте дошли, довиђења.

Сведок ВЛАДО МАТИЋ: Да ли могу да идем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Наставак главног претреса се заказује за:

**27. фебруар 2008. године,
са почетком у 14,30 часова.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра је видеолинк предвиђен, тако да знате,
сведок Ђокановић Драган.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА